

**PHẬT THUYẾT HỌC KINH
CHO LÃO BÀ LA MÔN Ở VƯỜN HOÀNG TRÚC**
Hán dịch: Mất tên người dịch, nay phụ vào Tổng Lục.

Việt Dịch: HT. Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

Tôi Nghe như vậy:

Một thời Bạt Già Bà ở tại vườn Hoàng Trúc, Tỳ Lan Nhã. Bảy giờ Bà la môn Tỳ Lan Nhã tuổi cao tác lớn, là bậc kỳ túc, tuổi thọ gần mãn, đã một trăm hai mươi tuổi, tay chống gậy, lúc xế trưa thông thả tản bộ đi đến chỗ đức Thế Tôn, đến xong cùng đức Thế Tôn chào hỏi, thăm viếng, sau khi chào hỏi thăm viếng đức Thế Tôn rồi, chống gậy đứng trước đức Thế Tôn, rồi Lan Nhã đứng qua một bên bạch đức Thế Tôn rằng:

–Này Cù Đàm, tôi nghe Sa môn Cù Đàm tuổi còn quá trẻ, vừa mới xuất gia học đạo, thế mà nếu có Đại Sa môn, Bà la môn nào đích thân đến vẫn không tùy thời cung kính, cũng không đứng dậy, không mời các vị ấy ngồi. Này Cù Đàm, việc ấy tôi không thể chấp nhận được.

Đức Thế Tôn đáp:

–Này Bà la môn, ta chưa từng thấy chư thiên và thế gian, Ma, Phạm, Sa môn, Bà la môn, chúng thiên và loài người đi đến mà khiến cho Như Lai cung kính, từ tòa đứng dậy mời các vị ấy ngồi. Này Bà la môn, đó là nếu đức Như Lai cung kính, từ tòa đứng dậy thì đầu của người ấy sẽ bể thành bảy mảnh.

Bà la môn nói rằng:

–Này Sa môn Cù Đàm, đó chỉ là sự giải đãi, ngạo mạn.

–Này Bà la môn, có trường hợp khiến cho ta có sự kính thường nhưng không phải như lời ông nói. Này Bà la môn, nếu có sắc vị, tinh vị, hương vị, xúc vị, vật trơn mịn, thì những thứ ấy đã bị Như Lai dứt sạch, đã biết, đoạn trừ tận gốc rễ, không còn sanh ra sự khùng bố ở tương lai nữa. Này Bà la môn, đó là điều khiến ta có sự kính thường nhưng không phải như lời ông nói.

Bà la môn lại nói:

–Sa môn Cù Đàm không có sợ hãi?

Đức Thế Tôn đáp:

–Này Bà la môn, lại có điều kiện khiến cho ta không có sợ hãi, nhưng không phải như lời ông nói. Đó là nếu có sự sợ hãi các sắc, sợ hãi tinh, sợ hãi hương, sợ hãi vị, sợ hãi sự xúc trơn mịn, thì Như Lai đã đoạn tận, đã biết đoạn trừ tận gốc rễ, không còn sanh ra sự sợ hãi ở tương lai nữa. Này Bà la môn, có điều kiện này khiến cho ta không có sợ hãi, nhưng không phải như lời ông nói.

Bà la môn lại nói:

–Sa môn Cù Đàm không có đầu thai nữa chăng?

Đức Thế Tôn đáp:

–Này Bà la môn, có trường hợp khiến cho ta không đầu thai, nhưng không phải như lời ông nói. Này Bà la môn, nếu có Sa môn, Bà la môn phải đầu thai trở lại thì ta đã đoạn tận, đã biết đoạn trừ tận gốc rễ, không còn sanh ra sự sợ hãi ở tương lai, thì ta nói không đầu thai. Này Bà la môn, đức Như Lai, bậc Vô sở trước, Đẳng chánh giác không còn đầu thai trở lại nữa, Ngài đã đoạn tận, đã biết đoạn trừ tận gốc rễ không còn sanh ra sự sợ hãi ở tương lai, ta không đầu thai nữa. Này Bà la môn, đó là có trường hợp khiến cho ta không đầu thai nữa, chứ nhưng không phải như lời ông nói.

Lại nữa, này Bà la môn, ta ở trong đời này có sự ngu si tham đắm sự ngu si bị ngu si che lấp trời buộc, ta là người đầu tiên phân biệt pháp, đối với chúng sanh, ta là bậc nhất. Này Bà la môn, giống như gà mái sanh trứng,

hoặc mười hoặc hai mươi trứng, nó tùy thời, đúng thời ấp trên trứng. Nó đúng thời, tùy thời ấp trứng; nó đúng thời, tùy thời chuyển bên này bên kia. Nếu con gà mái ấy có đi đâu, các gà con ở trong trứng dùng mỏ, dùng chân mỏ và chọi, phá vỡ trứng chui ra an ổn, nó là những con gà con bậc nhất. Cũng vậy, này Bà la môn, ta bị ngu si trói chặt, bị ngu che lấp, ta là người đầu tiên phân biệt pháp, với các chúng sanh ấy, ta là bậc nhất.

Này Bà la môn, ta ôm cỏ khô đi đến dưới gốc cây đạo tràng, đến dưới gốc cây đạo tràng rồi, rải cỏ ngồi xuống gốc cây, trải Ni sư đàn mà ngồi kiết già, quyết không đứng dậy, cho đến khi dứt sạch hữu lậu. Này Bà la môn, ta không đứng dậy, cho đến khi chấm dứt hữu lậu. Này Bà la môn, ta đã giải thoát dâm dục, giải thoát các pháp ác bất thiện, tự giác, tự hành, được ái hỷ, đạt được Sơ thiền, thành tựu an trụ. Này Bà la môn, bấy giờ ta đạt được pháp tư duy thứ nhất, thấy pháp, an lạc trụ, có lạc hạnh, không mất sự an trụ yên ổn để tiến tới Niết Bàn.

Này Bà la môn, sau khi ta chấm dứt tự giác hành, bên trong có tin vui, ý được chuyên nhất, không giác không quán, có sự hoan hỷ do định sanh, đạt đến Nhị thiền, chánh thọ an trụ. Này Bà la môn, bấy giờ ta được tâm tư duy thứ hai, thấy pháp, an lạc trụ, lạc hạnh, không mất sự an ổn để tiến tới Niết Bàn.

Này Bà la môn, ta không đắm trước ái hỷ, thủ hộ ý, niệm đẳng tri, thân được an lạc, đó gọi là điều Thánh quán, điều Thánh hộ niệm, trú trong an lạc, đạt đến Tam thiền, thành tựu an trụ chánh thọ. Này Bà la môn, bấy giờ ta được tư duy thứ ba, thấy pháp, an lạc trụ, lạc hạnh, không mất an lạc, tiến tới Niết Bàn.

Này Bà la môn, ta diệt lạc, diệt khổ, bỏ sự hoan hỷ, diệt ái ở trước, không khổ không lạc, giữ ý thanh tịnh, đạt được Tứ thiền, an trụ chánh thọ. Này Bà la môn, lúc đó ta đạt được sự tư duy thứ tư, thấy pháp, an lạc trụ, lạc hạnh, không mất sự an lạc, tiến tới Niết Bàn.

Này Bà la môn, nhờ Tam muội này, ý ta thanh tịnh, trong sạch, không có kết, trừ các kết, nhu nhuyễn, thường trụ, không biến dị, nhờ Túc mạng trí đã chứng đắc để tự chế ngự ý. Này Bà la môn, ta nhớ vô lượng đời trước đã qua, có hành động và có lời nói thế nào. Nghĩ lại ta nhớ lại một lần sanh, hai lần sanh, trăm lần sanh, ngàn lần sanh, hoặc một kiếp, nửa kiếp, vô lượng kiếp, các chúng kia tên này, họ này, tánh tình như vậy, ăn uống như vậy, khổ vui như vậy, thọ mạng dài, ngắn, chết ở đây sanh ở kia, chết ở kia

sanh ở đây. Tại đó ta tên này, họ này, ăn món ăn như vậy, thọ mạng dài ngắn như vậy. Nay Bà la môn, ngay lúc đó vào khoảng nửa đêm, ta chứng Thánh trí minh đạt thứ nhất. Nhờ không phóng dật, nên được đắc định, nghĩa là vô trí diệt và trí phát sanh. Tối tăm tiêu trừ, ánh sáng xuất hiện, vô minh chấm dứt và minh phát sanh. Đó là ta chứng đắc trí Túc mạng minh.

Lại nữa, này Bà la môn, nhờ vào Tam muội, ý thanh tịnh, trong trắng, không kết, trừ các kết, nhu nhuyễn, thường trụ, không biến dị, chứng đắc Thiên nhãn trí, tự chế ngự ý. Nay Bà la môn, ta nhờ vào Thiên nhãn thanh tịnh, thấy xa hơn người thường. Ta thấy chúng sanh lúc sanh, lúc tử, tốt đẹp xấu xí, hoặc sanh đến chỗ thiện hay chỗ ác, tùy theo nghiệp mà chúng sanh đã tạo, ta biết đúng như sự thật rằng: chúng sanh này với thân làm ác, miệng làm ác và ý nghĩ ác, phỉ báng bậc Thánh, tà kiến, do nhân đó duyên đó, kẻ ấy khi thân hoại mạng chung phải đến chỗ ác, sanh trong địa ngục. Nếu chúng sanh nào thân làm việc thiện, miệng nói điều thiện và ý nghĩ điều thiện, có tín, có thiện hạnh, chánh kiến, cùng tương ưng với chánh kiến, do nhân đó duyên đó, khi thân hoại mạng chung được đến chỗ thiện, sanh lên cõi trời. Nay Bà la môn, lúc đó vào khoảng nửa đêm, ta chứng trí minh đạt thứ hai này. Nhờ không phóng dật, nay được định hạnh, nghĩa là vô trí diệt và trí phát sanh, mê ám tiêu tan và ánh sáng thành tựu, vô minh chấm dứt và minh phát sanh. Đó là ta chứng đắc Trí Thiên nhãn minh.

Này Bà la môn, ta nhờ Tam muội này, ý được thanh tịnh trong sáng, không trói buộc, trừ các trói buộc, thực hành nhu nhuyễn, thường trụ, không biến dị, chứng được hữu lậu tận trí, tự chế ngự ý. Nay Bà la môn, ta biết như thật rằng: “Đây là khổ”, biết như thật rằng: “Đây là khổ tập”, “Khổ tận”, “Khổ tận trụ xứ”. Biết như thật rằng: “Đây là hữu lậu”, biết như thật rằng: “Đây là hữu lậu tập”, “Hữu lậu tận”, “Hữu lậu tận xứ”. Ta biết như thế, thấy như thế, tâm giải thoát khỏi dục lậu, tâm giải thoát khỏi hữu lậu và si lậu. Sau khi giải thoát thì biết mình đã giải thoát, biết như thật rằng: “Sanh đã chấm dứt, phạm hạnh đã thành, việc cần làm đã làm xong, biết rõ danh sắc đời trước”. Nay Bà la môn, bấy giờ vào đêm đó ta chứng được ba Minh. Nhờ không phóng dật nên nay được định hạnh, vô trí diệt và trí phát sanh, vô minh dứt và minh xuất hiện. Nghĩa là ta chứng đắc được Minh đạt hữu lậu tận trí.

Lại nữa, này Bà la môn, đó là nếu có ai với sự thuyết giảng mà thuyết giảng không có ngu si, đối với chúng sanh sanh ra ở thế gian, ở giữa tất cả chúng sanh vị ấy là tối thắng, thoát ly khỏi khổ lạc. Nay Bà la môn, nên biết rằng, vị thuyết giảng chơn chánh ấy là ta. Vì sao này Bà la môn, ta

là người không ngu si, xuất hiện ở thế gian, đối với chúng sanh trên thế gian này ta là tối thắng, không bị khổ lạc chi phối.

Bấy giờ Bà la môn xứ Tỳ Lan Nhã bỏ gậy xuống đất, cúi đầu lạy dưới chân đức Thế Tôn, ở trước đức Thế Tôn, tán thán đức Thế Tôn:

–Thế Tôn là tối thắng, Thế Tôn là tối diệu, Thế Tôn là tối vi diệu, Thế Tôn là không ai bằng, không ai sánh bằng Thế Tôn. Thế Tôn không có tai hoạ, Thế Tôn không sân hận với người, trời. Bạch Thế Tôn, nay con tự quy y Pháp và Tỳ kheo tăng. Mong đức Thế Tôn ngày hôm nay nhận con làm Ưu bà tắc, bắt đầu từ hôm nay cho đến trọn đời con xin xa lìa sát sanh... ngày hôm nay con xin tự quy y.

Đức Phật thuyết như vậy, Bà la môn xứ Tỳ Lan Nhã sau khi nghe Phật dạy xong, hoan hỷ vui mừng.

PHẬT THUYẾT KINH HỌC

CHO LÃO BÀ LA MÔN Ở VƯỜN HOÀNG TRÚC

--- o0o ---
Hết